Solemnitatea instalării d-lui prof. Gh. Alexianu, rezident regal al ţinutului Suceava

(Urmare din pag. 7-a)

răsări din toate colţurile Ţinutului Sucevei:

SIRE! Sentinelele dela Nistru şi dela Ceremuş dau de veste că paza la hotare e bună; linişte şi pace domnesc pretutindeni; oamenii îşi duc viaţa în muncă şi iubire; în devotament şi încredere, în spiritul zorilor noui, pe care Măria Ta I-a făurit ţării noastre. In fiecare dimineaţă ei îngenunche în faţa soarelui spre a se ruga lui Dumnezeu să dea sănătate Marelui lor Rege, Carol al II-lea liberator al sufletului acestei naţii. (Aplauze prelungite).

BANCHETUL

După terminarea solemnităţii, înalţii oaspeţi şi autorităţile civile şi militare au trecut în salonul roşu de recepţie a reşedinţei mitropolitane, unde persoanele oficiale au fost prezentate membrilor guvernului de d. rezident regal.

Toastul d-lui ministru Călinescu

La şampanie, d. Armand Călinescu, ministrul internelor, deschide seria cuvântărilor cu următoarea închinare pentru Majestatea Sa Regele:

Domnilor, în momentul în care sărbătorim începutul unei noui orânduiri administrative, se cuvine să îndreptăm primul nostru gând către Acela care este iniţiatorul ei (aplauze prelungite şi îndelung repetate; asistenţa ovaţionează în picioare), să îndreptăm gândul nostru către Acela care cu o intuiţie minunată, cu o hotărâre bărbătească, cu un devotament nemărginit pentru poporul Lui a adus pacificarea spiritelor în ţară, o nouă aşezare constituţională şi a pus temeliile unei noui vieţi sufleteşti.

Ridic paharul meu în sănătatea Majestăţii Sale Regelui Carol al II-lea (asistenţa în picioare ovaţionează prelung), pentru splendoarea şi gloria Dinastiei (vii şi îndelungate aplauze; ovaţiuni nesfârşite).

Cuvântarea d-lui Ghelmegeanu
ministrul lucrărilor publice şi comunicaţiilor

D. M. Ghelmegeanu. luând cuvântul spune următoarele:

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne,
Domnilor Miniştri,
Domnule Rezident Regal,
Domnilor ofiţeri generali,

Am constatat, ca membri ai guvernului, cu deosebită satisfacţie spiritul de conlucrare şi de solidaritate, care s'a înstăpânit în acest ţinut ca şi în restul ţării, între toţi factorii de conducere şi mai presus de aceasta între toate categoriile sociale.

Acest spirit de conlucrare, venind după o epocă de intense frământări, este cel mai bun augur, d-le Rezident Regal, sub care începeţi marea misiune cu care în acest ţinut v'a însărcinat M. S. Regele. Acest spirit de conlucrare şi de solidaritate este în acelaşi timp şi cel mai bun sprijin în opera pe care guvernul are s'o îndeplinească.

Ştiu că reforma administrativă este instrumentul menit — şi aici este şi marea ei chemare — de a transmite şi a răspândi acest spirit de conlucrare, dela clasele conducătoare până jos, în adâncul maselor populare.

In adevăr, o operă de guvernare, chiar atunci când se inspiră din înalte raţiuni de stat, pentru a se desăvârşi trebue să se complecteze cu concursul naţiunii şi reforma administrativă este cel mai fericit instrument, prin care forţele naţionale şi locale din toate minunatele ţinuturi ale ţării, sunt chemate să ajute opera guvernului şi să o ducă la bun sfârşit.

Această operă administrativă va da putinţa de manifestare după temperament, după mentalitate şi după tradiţiile minunate româneşti, din toate colţurile ţării, va da putinţă oamenilor de acţiune, oamenilor onesti, oamenilor care simt în ei impulsul de a creia, de a trece la ceeace aşteaptă neamul românesc, de a trece la lupta de selecţiune prin creaţie şi prin fapte.

Toţi care simt în ei această chemare, toţi care simt o nevoe nu numai sufletească, dar atât de adâncă că parcă este fizică, de a evada din luptele sterile, din controversele fără sfârşit şi fără rezultat, de a se elibera, pornind tinereşte, unul cu puterea şi vigoarea tinereţii, altul cu experienţa câştigată a vârstei la marea cursă de întrecere pentru ridicarea ţării, pentru dotarea ei, pentru consolidarea ei, toţi aceştia, fără deosebire de clase sociale, fără deosebire de pregătire, fără deosebire de rasă, sunt chemaţi să lupte cot la cot, sub egida iniţiativei regale, pentru ridicarea şi consolidarea României.

Aceasta este epoca ce începe acum.

Ştiu, domnilor, că sunt spirite demoniace, care nu se împacă în totul cu această atmosferă de conlucrare şi de solidaritate. Sunt spirite care au în însăşi conformaţia lor instinctul de luptă atât de desvoltat încât cred că în orice etapă şi în orice fază de desvoltare a naţiunei lupta trebue să predomine chiar asupra spiritului de conciliaţie.

Ca unul care împreună cu amicul meu, d. ministru Armand Călinescu, am participat la viaţa aceasta de lupte şi de sbucium 25 de ani, să-mi daţi voe să aduc un ţestimoniu şi din această tabără a luptei fără de sfârşit, care s'a făcut vinovată de unele greşeli ce nu se mai pot repeta.

Da, domnilor, luptă! Viaţa, ea însăşi nu este decât o luptă de întrecere şi de selecţiune. Dar sunt reguli şi sunt limite în lupte, pe care le impune însăşi comandamentul naţional. Şi aceste limite nu au fost ţinute în seamă.

Prima limită este aceia a respectului faţă de opera adversarului. Şi este o a treia limită a luptei: aceia de a înceta când comandamentul intereselor naţionale o cere şi impune uniunea forţelor naţionale (aplauze).

Ca unul care mi-am împletit tinereţea şi cei mai frumoşi ani ai vieţii de luptă şi gândire, cu aceste lupte, trebue să constat, cu adâncă părere de rău, că aceste reguli ale jocului şi ale oricărei lupte nu au fost respectate în regimul care a încetat la 27 Februarie, cu noua Constituţie.

Nu a fost respectul faţă de om; de aceea acea învrăjbire continuă, acel spirit de denigrare fără de sfârşit, care a făcut ca o clasă conducătoare întreagă, din cauza denigrărilor reciproce, să nu mai poată să aibă încrederea desăvârşită a naţiunii, care vedea situaţia unor conducători, cari la posturile de răspundere nu făceau decât să-şi arunce incontinuu mănuşa tuturor invinuirilor şi a tuturor rechizitoriilor, neurmate însă de nici o ... ne (aplauze).

Nu a fost, domnii mei, judecată dreaptă chiar faţă de opera unui adversar. Nu există luptă dreaptă fără acest respect şi fără această obiectivitate, faţă de ceiace alţii decât tine pot să săvârşească.

A fost un spirit exclusivist şi sectar, un spirit de infailibilitate, confiscat de fiecare în parte, sau confiscat de un grup, în care fiecare, în numele lui propriu, sau grupat în clanuri şi-a tăgăduit reciproc orice merit, făcând ca naţiunea să rămână aiurită în faţa acestor contestări reciproce, în mijlocul cărora ea nu mai putea să găsească nici calea adevărului, nici orientările necesare (aplauze).

Şi clasa conducătoare cu răspundere de stat, care se aşeza pe o asemenea poziţiune, nu poate să se plângă atunci când roata istoriei o lichidează în numele realităţilor obiective, cari trebuesc totdeauna ascultate şi în faţa cărora trebue să ne supunem cu toţii.

Şi nu a existat, în această tălăzuire fără de sfârşit a patimilor deslănţuite, nici măcar aceea de a treia limită, pe care dacă nu o impuneau îndatoririle de ţinută sau îndatoririle de viaţă comună, o impuneau interesele naţiunii.

Nu a existat niciodată ecou la chemarea Şefului Statului de uniune a forţelor naţionale pentru salvarea ţării. (Aplauze).

Mişcătoare au venit aceste apeluri, unul după altul, în lungul celor opt ani de domnie: apel la omenie, apel la colaborare frăţească într'o ţară, domnii mei, în care numărul oamenilor de conducere şi de răspundere nu este nelimitat şi în care vicisitudinile istoriei au secerat adânc în rândurile oamenilor cari au căzut în luptele trecute. Apeluri după apeluri la oameni, la grupări, la partide. Nici un răspuns. De pe toate baricadele şi de pe toate meterezele, în loc de ecou la aceste apeluri regale nu răsunau decât trâmbiţele de atac, trâmbiţele de ofensivă, cari toate s'au soldat în paguba intereselor ţării, cari toate s'au soldat în contul oamenilor, cari toate s'au soldat în contul sforţărilor naţionale, cari s'au văzut din ce în ce mai micşorate când ele trebuiau sporite şi întărite.

Ei bine domnilor, în viaţa unui individ, ca şi în viaţa organismelor sociale, greşelile se plătesc.

In asemenea condiţiuni daţi-mi voe să constat că nu înseamnă a face un act de renegare ci înseamnă a face un act de recunoaştere obiectivă, prin a recunoaşte că spiritul de conlucrare şi de solidaritate, care se întinde astăzi în toate regiunile ţării, nu a putut să fie posibil decât numai atunci când a tăcut glasul grupărilor, pentru ca să se audă puternic numai glasul ţării.

Ştiu domnii mei şi înţeleg că de pe urma acestor transformări rezultă multe melancolii. In viaţa de stat trebue să ţii seama nu numai de fapte, dar şi de stări sufleteşti, căci stările sufleteşti, chiar de melancolie pot să crelieze uneori fapte, dar cu o singură condiţie: ca aceste stări sufleteşti să fie îndreptăţite, căci fără drept şi fără îndreptăţire, — oamenii de drept din această sală o ştiu mai bine decât oricare alţii, — stările sufleteşti nu pot da naştere la nici o acţiune.

Şi cari sunt stările sufleteşti de melancolie la cari făceam aluzie?

Sunt stările sufleteşti ale unor oameni cari nu mai pot să dea curs liber acelui expansionism individualist şi anarhic al personalităţii lor.

Este adevărat că este foarte plăcut regimul în care fiecare poate să facă ce vrea, poate să lucreze cum vrea şi poate să dea curs însuşirilor lui, — sau pretinselor lui însuşiri, — aşa cum crede de cuviinţă.

In viaţa însă a unei naţiuni, ca şi în viaţa unui individ, sunt momente în care nu e drept să faci ceeace vrei.

Viaţa, domnii mei, este făcută nu numai din exaltări expansioniste de bucurii, viaţa, chiar a fiecărui om, este de multe ori împletită din suferinţe, din destricţiuni şi mai ales din îngrădiri, pe care fiecare din noi trebue să ni le impunem nouă însine, pentru a face posibilă viaţa în comun.

Chiar acei cari au preamărit democraţia şi cari au fost îndrumătorii ei au spus că un regim democratic şi o societate nu poate să trăiască în comun decât numai prin restricţiile pe care fiecare le aduce drepturilor şi libertăţilor lui proprii.

Ei, domnii mei, astăzi, într'adevăr, personalităţile expansioniste şi individualiste, mergând până la anarhie, sunt limitate în acţiunea lor. Insă această acţiune nu este din acelea care poate să producă un desechilibru în viaţa naţională, fiindcă mai presus de voinţa fiecăruia există voinţa tuturor şi directiva de căpetenie a epocei noastre este ca individul să se supună comandamentului naţional şi să se integreze în principiul colectivităţii (vii aplauze).

Este foarte curios cum oameni pretinşi de stânga, cari ştiu că astăzi vremurile merg spre integrarea individualismului în colectivitate, în locul individualismului libertar de altă dată, aceiaşi oameni nu ştiu să-şi aplice aceste reguli de conduită socială lor însişi şi activităţii lor proprii.

Ei bine domnilor, dacă aceştia, cari suntem astăzi împreună, avem vre-un merit, este tocmai pentrucă avem această modestie de a pune deasupra afişării personalităţii noastre proprii un ţel mai înalt, acela al colectivităţii naţionale, care se vrea servită (aplauze)

Idealului celor cari vor să fie serviţi noi opunem idealul celor cari vor să servească şi cari găsesc în această virtute a servitului către colectivitate una din cele mai modeste dar şi cele mai temeinice virtuţi pe care se poate ridica un stat.

Iată, domnii mei, atmosfera generală care se creiază astăzi în ţară, de pe urma noilor schimbări şi de aceia cred, domnule rezident regal, că în calitate de trimis regesc în acest ţinut, dacă aveţi o operă grea de înfăptuit, din cauza problemelor pe care aveţi să le rezolvaţi, porniţi însă într'o atmosferă nouă, de care n'au avut parte acum 15 ani acei oameni, aproape din generaţia d-tale, cari au trebuit să ridice scutul de luptă în vremuri mult mai grele şi într'o atmosferă şi o stare de spirit mult mai puţin înţelegătoare.

Să fim fericiţi, în sfârşit, domnii mei, că această atmosferă nouă, mai senină, desbrăcată de patimi şi consacrată serviciului public, cu integrarea individului în slujba colectivităţii, are loc sub egidia şi din iniţiativa Dinastiei noastre naţionale, care s'a legat cu poporul în toate momentele istorice ale existenţei lui, (aplauze puternice); Dinastie naţională legată cu poporul pe câmpurile de luptă a trei războaie, începând dela Independenţă şi până la Unire; Dinastie naţională legată cu poporul în operele mari de construcţie şi de reclădire a ţării în vremuri de pace şi de emancipare economică şi politică a acestui popor din lanţurile iobăgiei; Dinastie naţională legată cu interesele superioare ale ţării eri când cu puterile ei proprii a arbitrat lupta politică de aşa fel încât să facă să înceteze luptele sterile, pentru a impune regimul de ordine de astăzi, care dă curs liber forţelor creatoare (vii aplauze).

Pentru opera acestor forţe creatoare descătuşate astăzi în toate provinciile ţării, ridic cuvântul meu de slavă şi ridic în acelaş timp urarea mea către toţi rezidenţii regali şi către rezidentul regal al ţinutului de Suceava (vii aplauze), cari vor avea să conducă în lupta de mâine forţele acestea creatoare, cari vor da mâine o Românie cu adevărat nouă, prosperă şi puternică (Aplauze prelungite şi îndelung repetate. Ovaţiuni).

Cuvântarea d-lui general dr. N. Marinescu,
ministrul sănătăţii publice şi asistenţei sociale

D. ministru general dr. N. MARINESCU a rostit următoarele:

Inalt Prea Sfinţite Mitropolit, domnilor miniştri, domnule rezident regal, domnilor generali, domnilor,

Poporul de pe frumoasele plaiuri ale acestui ţinut s'a grăbit astăzi să primească cu toată vrednicia pe trimisul regesc şi prin reprezentanţii săi cei mai autorizaţi, a găsit cu cale că trebue să asiste la începutul acestei noui alcătuiri a ţării româneşti, la începutul unei vieţi noui ce se înfiripează, o viaţă care se avântă într'un ritm mai voiol, o viaţă în care nevoile vor fi cercetate şi urmate în îndeplinirea lor într'un ritm mult mai rapid, o viaţă de muncă, de înfrăţire şi de dreptate.

Aceasta a fost Inalta voinţă a Majestăţii Sale Regelui, aceasta este dorinţa noastră a tuturor.

Pentru ţinutul Sucevei demnitatea de rezident regal a revenit d-lui profesor Alexianu, ale cărui înalte calităţi sufleteşti intelectuale şi morale sunt tot atâtea garanţii pentru prestigiul pe care va trebui să-l aibe în noua şi înalta demnitate ce i s'a încredinţat.

Domnule rezident regal, în acest ţinut al Sucevei frumuseţea naturii se întrece cu iscusinţa minţii poporului; semeţia florilor se întrece cu vrednicia oamenilor, iar văzduhul acestui ţinut este încă parfumat de tămâia pe care o trimit atâtea morminte scumpe nouă tuturor românilor. văzduh care este spintecat de glasul clopotelor atâtor mânăstiri cari chiamă pe oameni la credinţă şi la pace.

Acesta este ţinutul pe care aveţi să-l îngrijiţi, acesta este poporul pe care aveţi să-l cârmuiţi.

Vă revine o mare grije: aceia de a păstra atâtea amintiri din trecut, de a îngriji prezentul şi a pregăti viitorul.

Cu aceste gânduri şi cu însufleţirea acestei ocaziuni, permiteţi-mi să ridic paharul meu în sănătatea şi prosperitatea poporului din ţinutul Suceava, în sănătatea d-lui rezident regal, a cărui izbândă ştim că va fi întreagă pentru binele ţării, pentru prosperitatea patriei şi neamului românesc. (Vii şi prelungite aplauze).

Cuvântarea d-lui prof. univ. Stoilov,
în numele Universităţii Caroline-Cernăuţi

D. pro-decan Stoilov, a spus următoarele:

Universitatea salută cu bucurie prezenta guvernului regal la această solemnitate. Prezenţa aceasta subliniază desigur însemnătatea actului ce se săvârşeşte azi; act elocvent ce consacră o nouă orânduire: o eră nouă trebue să aducă de azi înainte un impuls sănătos de viaţă proprie provinciilor româneşi. Un suflu nou de întinerire o va inspira. Universitatea îl priveşte cu încredere, îl salută cu simpatie şi cu speranţă.

D-le Rezident Regal,

Venit, ca şi alţii, în Bucovina din alte regiuni ale României, nu sunteţi totuşi azi un străin pentru locuitorii ţinutului asupra căruia se va exercita de aici înainte autoritatea dvs. Deţineţi, de un număr mai mare de ani deja şi cu o deosebită distincţiune, catedra de Drept constituţional al facultăţii noastre juridice şi contribuiţi, în această calitate, cu o competinţă unanim recunoscută, la desvoltarea şi adâncirea studiilor de drept, la formarea temeinică a acelora care sunt chemaţi să fie în stat reprezentanţii ordinei legale.

Universitatea vede azi, cu deosebită satisfacţie, încredinţându-vi-se însărcinări de mare importanţă.

In misiunea dvs. atât de grea şi frumoasă sprijinul universităţii vă este asigurat. De aproape două decenii universitatea românească din Cernăuţi, servind cu conştiinciozitate ştiinţa, serveşte şi cauza naţiunii româneşti. Armă pacifică de cucerire spirituală, ea poate şi trebue să devină cu adevărat simbolul unui ideal de civilizaţie naţională.

In această zi solemnă şi îmbucurătoare, Universitatea Carolină îşi îndreaptă ca întotdeauna gândul către Augustul său Suveran şi Protector, spre care se înalţă recunoştinţa şi devotamentul nostru al tuturora.

Cuvântarea d-lui Constantin Bruma,
primul preşedinte al Curţii de apel

D. Constantin Bruma, a rostit următoarea cuvântare:

Magistratura din Bucovina şi din judeţele Dorohoi şi Hotin, cari se află în circumscripţia acestui ţinut, în această zi de înălţătoare sărbătoare sufletească primul gând şi-l îndreaptă către Acela care conduce destinele acestei ţări cu atâta înţelepciune, prudenţă şi bunătate, către M. S. Regele Carol II, Căruia I-am jurat cu toţii credinţă, devotament şi dragoste nepărmurită (aplauze). Rugăm pe bunul Dumnezeu să dăruiască M. S. Regelui Carol II şi înaltului guvern ani mulţi plini de sănătate, pentru desăvârşirea operei naţionale începută. Să trăiască Majestatea Sa Regele Carol al II-lea (aplauze prelungite, ovaţiuni).

D. Alexianu, răpit dela bara justiţiei, magistratura din Bucovina pierde pe unul din cei mai distinşi colaboratori ai ei, căci natura, pe cât de vitregă este cu alţii, pe atât de darnică a fost cu d. prof. Alexianu; tot ce a avut mai bun, mai curat, mai select, i-a dăruit: înţelepciune sclipitoare, cultură generală profundă, neobosit de harnic, blând, corect şi cuviincios.

Puteţi fi mândru că ţinutul Sucevei, vă apreciază, vă stimează şi vă acordă toată încrederea şi respectul cuvenit.

Cuvântarea d-lui N. Th. Săveanu,
decanul baroului Bucovinei

In numele corpului avocaţilor din Bucovina aduc omagiul de recunoştinţă d-lui prim ministru şi Patriarh dr. Miron Cristea, care în această înaltă dublă calitate şi prin autoritatea sa excepţională a ştiut să aducă în ţară pacea şi liniştirea spiritelor, acum când, mai mult ca oricând, era nevoie neapărată de unirea tuturor forţelor în vederea unei munci constructive pentru consolidarea şi înălţarea ţării.

Tot aşa aducem omagiul nostru de admiraţie d-lui ministru de interne Armand Călinescu, care cu un talent excepţional de organizare, cu o energie rară, multă pricepere şi putere de muncă, a ştiut să aşeze pe baze noui administraţia ţării, care până nu de mult, era la discreţia partidelor, introducând acum stabilitatea, descentralizarea şi alte principii sănătoase.

Prin actul festiv, care l-aţi săvârşit astăzi, aţi inaugurat aplicarea administraţiei noui pe aceste meleaguri ale frumoasei noastre Bucovina, care în trecutul ei administrativ cunoştea o stabilitate a prefecţilor, un sistem de autonomie locală şi descentralizarea administrativă ce da în competenţa preşedintelui ţării rezolvirea atâtor acte importante.

De aceea corpul avocaţilor din Bucovina salută cu multă încredere noua eră administrativă şi aduce cu ocazia aceasta cele mai profunde omagii de recunoştinţă celui mai înţelept Rege, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, (aplauze puternice, ovaţiuni), care a distins cu Inalta Sa încredere pe unul dintre cei mai distinşi şi valoroşi membri ai baroului nostru numind ca rezident regal al ţinutului Suceava pe d. George Alexianu. Această distincţie este o distincţie a baroului nostru.

Cuvântarea vicarului general al Cultului greco-catolic de rit rutean Mihai Simovici

In acest moment istoric, când excelenţa voastră, din voinţa Majestăţii Sale, numit rezident regal al ţinutului Suceava, intraţi în oficiul încredinţat excelenţei voastre, am onoarea a vă saluta ca pe cel mai înalt cârmuitor al acestui ţinut, în numele clerului şi al credincioşilor de confesiune greco-catolic a ritului rutean şi a vă asigura despre loialitatea şi supunerea noastră Majestăţii Sale Regelui nostru iubit, (aplauze, ovaţiuni), celei mai auguste dinastii regale şi înaltului guvern.

Totodată respectuos vă rog să binevoiţi excelenţa voastră a primi dorinţele noastre sincere ca bunul Dumnezeu să vă dea sănătate şi putere pentru îndeplinirea datoriţelor grele, să binecuvânteze munca excelenţei voastre, ca sub conducerea excelenţei voastre ţinutul nostru, „vivat, crescat et floreat", spre gloria Majestăţii Sale şi spre mândria ţării româneşti (aplauze, urale).

Cuvântarea parohului armeano-catolic prelat Andrei Lukasiewicz

Cu bucurie vie exprim în numele bisericii armeno-catolice şi a credincioşilor ei, sentimentele de dragoste adâncă, ce străbat din inimile noastre, pentru gloriosul Domnitorul nostru, M. S. Regele Carol al II-lea (aplauze, ovaţiuni) şi pentru înaltul guvern condus de Sanctitatea Sa Patriarhul Miron al României.

Noua lege administrativă, care s'a pus în aplicare prin actul festiv de astăzi, formează un capitol nou al istoriei noastre, dând fundamentele temeinice pentru o viaţă naţională bogată, sporind puterea de stat şi binele tuturor locuitorilor fără deosebire de origină etnică şi de religie.

In acest avânt de lucru pentru propăşirea statului, biserica armeno-catolică împreună cu credincioşii ei, nu vrea să rămâie numai ca spectator, ci să depuie şi dânsa în munca zilnică o cărămidă pentru gloria şi mărirea puterii Patriei.

Din cauza aceasta excelenţa voastră, domnule rezident regal, vă asigur că vom colabora cu excelenţa voastră cu toată dragostea, pentru realizarea acestor idealuri, cari din voinţa scumpului nostru Suveran, sunt motive cari conduc munca şi activitatea noastră.

Cuvântarea pastorului protestant Ruckemann

Pastorul Ruckemann spune următoarele:

In rândul bisericilor creştine din lumea întreagă, biserica protestantă a fost şi este un element de sinceritate şi loialitate faţă de autoritatea statului.

Prin urmare, ne-am prezentat astăzi, la această sărbătoare, pentru a vă aduce urarea noastră şi a vă ruga să binevoiţi a depune la treptele Tronului omagiul nostru sincer şi din toată inima faţă de M. S. Regele Carol II.

Cuvântarea d-lui dr. Marcu,
prim rabin al comunităţii israelite

Dr. MARCU prim-rabin al comunităţii israelite a spus următoarele:

Ziua aceasta este a bucuriei şi a feriorei pentru noi toţi.

Desigur că mâini omeneşti au creat această lege administrativă, avem chiar marea fericire de a-l vedea în mijlocul nostru pe principalul autor al ei, dar au fost oameni cu însuşiri dumnezeeşti şi cu inspiraţii divine. Stă doar în fruntea guvernului, care a creat toate acestea, omul lui Dumnezeu, capul bisericei ţării şi este doar iniţiatorul însuşi Majestatea Sa Regele Carol al II-lea iubit de noi toţi şi înzestrat cu înţelepciune dumnezeiască. Mintea înţeleaptă a Suveranului nostru e plină de înţelepciune divină, tot ce a creat, a făcut-o inspirat de Dumnezeu, care împlineşte sufletul Lui mare şi de aceia operele Lui sunt divine, mai ales opera care va fi înscrisă cu litere de aur în istoria patriei noastre, noua Constituţie şi noua lege administrativă care isvorăşte din Constituţia „Regele Carol II". (Aplauze, ovaţiuni).

Dar nu ne mărginim de a exprima nu ne mărginim de a exprima în acest moment solemn bucuria noastră ci în numele cultului mozaic pe care-l reprezint, exprim profunda noastră mulţumire Majestăţii Sale Regelui pentru noua Constituţie, care recunoaşte drepturi egale tuturor cetăţenilor şi care a adus ţării dreptate, ordine, linişte şi pace, mulţumim şi pentru mâna fericită pe care a avut-o Majestatea Sa în alegerea rezidentului pentru ţinutul nostru în persoana domnului prof. dr. Alexianu.

Cu acest prilej reînoim făgăduinţa noastră de neclintită credinţă faţă de Tron şi Patrie declarând că vom îndeplini cu cea mai mare conştiinciozitate datoriile noastre faţă de scumpa noastră patrie şi că vom face cu plăcere toate jertfele pe cari ni le va cere.

Cuvântarea d-lui Cosmovici în numele societăţii studenţeşti „Junimea"

D. COSMOVICI spune următoarele:

Astăzi, când întreaga ţară îşi îndreaptă atenţia spre programul de redresare sufletească a tuturor românilor, ştergerea graniţelor provinciale, constitue topirea tuturor veleităţilor şi ambiţiilor la flacăra de înfrăţire aşezată pe baze atât de obiective. Noi cerem ca în acest colţ de ţară să existe şi mai accentuată posibilitatea de luptă în contra întunerecului din popor. Având o universitate care poartă numele M. S. Regelui Carol al II-lea, suntem convinşi că şi de aici înainte atenţia ce ni se va da, va fi la înălţimea cerută.

D-voastră, d-le rezident, vă revine greaua misiune să conduceţi cu aceiaşi înţelepciune, pe care v'o cunoaştem dela catedră, şi acest spirit nou care-şi aşteaptă cu dragoste păstorul.

Cuvântarea d-lui profesor Gh. Alexianu

D. prof. GH ALEXIANU, răspunzând, a spus următoarele:

Domnule ministru de interne şi domnule ministru de lucrări publice, cum aş putea să răspund cuvintelor măgulitoare pe care mi le-aţi adresat?! Cum aş putea să răspund poeziei şi delicateţei sufleteşti a d-lui ministru dr. N. Marinescu?! Cum aş putea să răspund iubitului nostru coleg şi rector al universităţii?! Cum aş putea să răspund distinsului şi iubitului preşedinte al Curţii de apel sau d-lui decan al baroului, sau reprezentantilor cultelor, sau iubiţilor mei studenţi cari au venit astăzi cu cuvinte aşa de măgulitoare — socotesc, nu pentru umila mea persoană, ci pentru funcţiunea care mi-a fost încredinţată?

Imi lipsesc cuvintele şi n'am ce să vă spun tuturor decât, din suflet, un sincer, un leal, un cald: vă mulţumesc.

Dar pe lângă această mulţumire, eu mai sunt dator încă un lucru şi anume să vă fac o destăinuire: în momentul în care intra în sala sinodală astăzi iubitul nostru ministru de interne, d. Armand Călinescu, am observat în mod tainic furişându-se pe obraz o lacrimă care scurgea. Era lacrima de bucurie că îşi vedea realizându-se visul domniei sale, pe care o viaţă întreagă l-a urmărit: să poată să înfăptuiască această lege administrativă. Iar noi, cei care şedeam lângă domnia sa, am văzut în această lacrimă care a căzut pe pământul Sucevei noastre o credinţă, un îndemn şi o îndreptare.

Iubite domnule ministru, aţi lăsat aici sufletul dvs. întreg; şi această lacrimă care a căzut pe pământul făgăduinţei noastre, în ţinutul Sucevei, vă rugăm să veniţi în cel mai scurt timp s'o vedeţi înflorind, lacrima isvorîtă din sufletul domniei voastre, suflet pe care l-aţi pus întreg în acest regim nou de înfrumuseţare şi de înnoire, în acord cu marile dorinţi ale Suveranului nostru şi în acord cu lupta şi cu sforţarea domniei voastre de totdeauna.

Iubite domnule ministru Călinescu, îngăduiţi-mi să vă spun acest lucru în acest ceas. Vă mulţumesc pentru tot ce aţi făcut pentru mine şi singura mea mulţumire ar fi ca atunci când veţi veni aici, să vedeţi ce a putut să realizeze această ţară minunată, aceşti oameni minunaţi, această lume nouă care se deschide, care trăieşte şi care va creia România de mâine.

Să trăiţi domnule ministru (vii aplauze).

Banchetul a luat sfârşit la ora 16 într'o atmosferă înălţătoare.

Inspecţiile d-lor Armand Călinescu, general dr. N. Marinescu şi Mihail Ghelmegeanu în ţinutul Sucevei

Cernăuţi, 29 August

La ora 16 d-nii miniştri Armand Călinescu, g-ral dr. N. Marinescu şi Mihail Ghelmegeanu, însoţiţi de reprezentanţii autorităţilor au plecat în inspecţie prin satele învecinate, până la Crisciatic, la podul peste Nistru.

D-nii miniştri şi însoţitorii lor s'au oprit în satele Mămăeşti, Lascinca, Cosmeni, Sucoverca, Chivodin, Cotobeşi şi Simiacec.

Pretutindeni d-nii miniştri au fost întâmpinaţi de populaţie în haine de sărbătoare, de stoluri de străjeri şi străjerite din satele respective. Oaspeţii au fost primiţi cu cântece şi flori. Străjerii i-au înconjurat cântând „Imnul Străjeresc", „Trei culori cunosc pe lume" şi alte cântece.

Cu acest prilej s'a constata că străjeria, prin cântecele şi viaţa străjerească, este un admirabil mijloc de reromânizare a acestei populaţiuni rutenizată.

D. ministru g-ral dr. N. Marinescu a inspectat toate dispensarele din sate şi personalul sanitar, luând măsuri de îndreptare la faţa locului acolo unde s'au găsit lipsuri şi dând dispoziţiuni pentru împărţirea medicamentelor şi deplasarea personalului medical, acolo unde era nevoe.

A impresionat foarte mult curăţenia constatată prin toate satele: şanţurile săpate; drumurile refăcute pe toate întinderea lor; gardurile frumos văruite şi casele îngrijite ale sătenilor.

Inalţii oaspeţi au vizitat noul pod de peste Nistru dela Cristiatec, aşezat pe vechile picioare ale podului distrus în timpul războiului.

Pretutindeni populaţia a înconjurat pe d-nii miniştri, exprimându-şi prin reprezentanţii ei şi chiar de-adreptul prin glasul ţăranilor, satisfacţia că a scăpat de politică şi că acum „se face treabă", satele s'au liniştit, scăpând de agitatorii de până mai eri.

❖

La ora 20 oaspeţii s'au întors la Cernăuţi, unde d. rezident Regal Gh. Alexeanu a oferit o masă intimă în localul reşedinţei regale.

Au luat parte: d-nii miniştri Armand Călinescu, g-ral dr. N. Marinescu şi Mihail Ghelmegeanu; I. P. S. S. mitropolitul Visarion al Bucovinei, d-nii: general de divizie adj. Florea Tenescu, comandantul corpului IV de armată; Emanuil Cercavschi, secretarul general al ţinutului Suceava; d-nii g-rali Dimitriu, Rozin şi Buneş; prof. T. Sauciuc Săveanu, fost ministru; cei şapte prefecţi ai judeţelor din ţinutul Sucevei; d. Emil Ciucianu, directorul presei; d. inginer Mihalache, inspector general al drumurilor; d. Constantin Brumă, prim-preşedinte al Curţii de apel; d. dr. Stoilov, prorectorul Universităţii; d. dr. Petrescu, inspector general sanitar; d-nii prof. universitari dr. Gălăşescu-Pic şi dr. Ştefănescu-Galaţi; d. col. Cantemir, primarul Municipiului. d. Dimtrie Socoleanu, director ad-tiv al ţinutului şi d-nii ingineri Constantinescu şi Petre Ion, inspectori generali silvici.

❖

La ora 22,30 d-nii miniştri au părăsit oraşul Cernăuţi, îndreptându-se spre Chişinău.

Desvelirea bustului învăţătorului Ilie Stoenescu din Boteşti (Dâmboviţa)

Târgovişte, 29 Aug.

In comuna Boteşti s'a făcut Duminică desvelirea bustului ridicat în amintirea fostului învăţător Ilie Stoenescu.

La solemnitate au fost prezenţi: prefectul judeţului, d. col. Cernaianu, d. Ion Mihalache, fost ministru, d-na Victoria Heroiu, insp. generală a inv. normal; d. Benedict Stoenescu, fiul defunctului învăţător, procuror la Curtea de apel; d. Simion Popescu, preşed. asoc. învăţătorilor, autorităţile, preoţii, învăţătorii şi numeroşi săteni din regiune.

S'a oficiat slujba religioasă, apoi s'au rostit cuvântări de cald omagiu adus memoriei unui învăţător, care a onorat cu rară distincţie, catedra: preotul Ion Diaconescu, d. ing. Traian Ionescu-Heroiu, d. inv. N. Stoenescu, d-na prof. Victoria Heroiu, în numele ministerului educaţiei naţionale, d. Simion Popescu, preşed. asociaţiei inv. din Dâmboviţa, lt. dr. Spiridon Heroiu, ing. Didi Niţescu, inv. Chiţu, Al. Enache (Bucureşti), dr. Filip Bărbulescu, N. Bărbulescu, fost revizor şcolar şi alţii.

După amiază, în localul şcoalei, s'a desfăşurat o serbare culturală artistică.

Muncitorimea română din Braşov a comemorat 22 de ani dela intrarea României in război

Braşov, 29 August

Muncitorimea română din oraşul şi judeţul nostru, constituită în Blocul Naţional Român, sub preşedinţia d-lui ing. Ion Marinescu, a organizat o frumoasă manifestaţie, prilejuită de comemorarea a 22 de ani dela intrarea României în războiul de desrobire.

Manifestaţia sa desfăşurat astfel: la ora 8 şi jumătate toţi membrii Asoc. profesionale de breslaşi români se găseau adunaţi în faţa Căminului de ucenici din str. Dârste.

La orele 9 s'a format un convoi care, cu muzica şi drapele în frunte, a plecat spre istorica biserică Sf. Nicolae din Schei, unde s'a oficiat un serviciu divin.

Dela biserică, muncitorimea s'a îndreptat spre prefectură şi Camera de comerţ şi industrie. In faţa acestor instituţii a vorbit câte un delegat solicitând autorităţilor ca imperativul Primatul Muncii Românesti, proclamat de M. S. Regele în noua Constituţie, să se traducă, cât mai curând, în fapt.

Apoi convoiul s'a îndreptat spre sala cinematografului „Astra", într'o ordine desăvârşită. Aci s'au rotit mai multe cuvântări. După aceia s'a ales un comitet central. Apoi manifestaţia a luat sfârşit.

Descoperirea templului Bellona la Roma

Le Temps anunţă că o descoperire arheologică cât se poate de interesantă s'a făcut de curând, în timpul dărâmării unui imobil din str. Botteghe-Oscure, nu departe de piaţa Veneţiei. Târnăcopul lucrătorilor a scos la iveală urmele unui mare templu al anticei Rome, cu coloane numeroase, unele aproape intacte, capiteluri corintice şi alte fragmente.

După cum susţin arheologii, ne găsim în faţa templului Bellonei, zâna războiului, construit spre slava acestei zeiţe, în anul 298 a. chr., de către Appius Claudius.

In acest templu se aduna senatul roman ca să declare războiul, să asculte pe ambasadorii duşmanilor şi să decreteze triumful generalilor învingători.

Să dorim ca această descoperire — spune **Le Temps** — să nu fie o prevestire de nenorociri.